

Skoler med halvt kommunalt og halvt Statstilskud, og Undervisningsformaalet kræver det heller ikke. Hvad er der da tilbage, som kræver det? Hensynet til den bestaaende Ordning. Men dette Hensyn kan ikke være afgørende i denne Forbindelse. I gamle Dage, da Kravene til Sømændene, hvad Undervisningen angik, var smaa, kunde man forholdsvis let tilvejebringe det Undervisningsmateriel og de Lokaler og Lærere, som skulde til; derved opstod der forskellige Skoler rundt om i Landet. Men i vore Dage, da Undervisningen er udførligere og kræver et stort og kostbart Apparat for at være tidssvarende, kan det ikke være rigtigt vedblivende at opretholde saa mange Skoler, naar Elevantallet slet ikke svarer dertil. Jeg vil haabe, at det skal være muligt ikke alene at vinde et Flertal her i Tinget for denne Betragtning, men ogsaa at vinde den højtærede Minister for den. Og jeg tror, at der ikke skal andet til end at faa Ministeren til at vedkende sig, hvad der i Virkeligheden er hans egentlige Mening om denne Sag. Der vil kunne spares Penge derved for Staten og for Kommunerne, og Undervisningen vil blive bedre og mere rationel, end den hidtil har været. Og naar disse Formaaler er til Stede, er Tiderne nu saadanne, at man fra Rigsdagens Side for en Gangs Skyld bør være radikal, skære gennem Tradition og Historie og indrette Navigationsundervisningen saaledes, som den i sig selv kræver det.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg skal først takke de ærede Ordførere for den i det store og hele særdeles velvillige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet i dette høje Ting. Da det er Meningen, at Lovforslaget skal underkastes en kort Behandling i et Udvalg, vil der neppe være Anledning til her at komme ret dybt ind paa Enkelthederne, og jeg kan derfor begrænse mig til nogle ganske faa Udtalelser til de Bemærkninger, som de ærede Ordførere har fremsat.

Den ærede Ordfører for Venstre (M. C. Jensen) rejste Spørgsmaalet om Fiskeskipperskolerne og mente, at det vilde være heldigt, om man behandlede disse Skoler paa samme Maade som Navigationsskolerne og fik fastsat i Loven en Bemyndigelse for Handelsministeren til at godkende saadanne Skoler i visse Byer og paa visse Fiskepladser. Jeg skal hertil bemærke, at jeg meget gerne i Udvalget vil forhandle nærmere om dette Spørgsmaal. Jeg har for saa vidt ikke noget principielt at indvende mod Tanken, men jeg vil dog gerne pege paa en Ulempe, som muligvis kunde blive Følgen af en saadan

Ordning, og som kunde begrunde, at man hellere maatte blive ved den bestaaende Ordning, som i Korthed er den, at disse Skoler godkendes paa samme Maade som Navigationsskolerne af Handelsministeren, men at Tilskud søges og bevilges paa Finansloven. Hvis nemlig Udviklingen paa en enkelt Fiskeplads gik i den Retning, at der opstod et ganske naturligt Krav om at faa en saadan Fiskeskipperskole, et Krav, som det ogsaa var rimeligt at efterkomme, men det saa i Loven var fastsat, paa hvilke Steder man kunde godkende Fiskeskipperskoler, vilde der for at imødekomme et saadant Krav udkræves en Lovændring, medens man med den bestaaende Ordning ikke behøver andet end rent administrativt at godkende Skolen og saa at søge den fornødne Bevilling paa Finansloven. Jeg mener, at man, naar man behandler dette Spørgsmaal, maa overveje, om det ikke netop er en Fordel for Fiskeskipperskolerne, at deres Forhold ikke paa dette Omraade er lovfæstet, men at der er givet Handelsministeren Bemyndigelse til administrativt at godkende dem og saa søge den fornødne Bevilling paa Finansloven. Jeg skal imidlertid være villig til at forhandle nærmere med Udvalget om dette Punkt saavel som om alle de øvrige Punkter.

Til det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (Carl Jensen) skal jeg udtale, at han og jeg aabenbart er ganske enige om, at det, Hovedbestræbelserne for Tiden bør gaa ud paa, er at begrænse Statens Udgifter paa dette Omraade saa meget som muligt. Det ærede Medlem mente, at her begrænsede man dem paa den Maade, at man overflyttede Udgifterne til de paagældende Kommuner; han saa deri en Fare og mente, at det maaske var mindre heldigt. Jeg kan i og for sig godt slutte mig til den Betragtning, at det maaske vilde være endnu heldigere, om man kunde befri Kommunerne for denne Udgift; men paa den anden Side synes jeg, at den Ordning, her er foreslaaet, er ganske naturlig. Jeg maa derfor, selv om jeg ogsaa paa dette Punkt vil være meget villig til at forhandle med Udvalget, gøre opmærksom paa, at hvis man nu søger at ændre den Ordning, som har været Resultatet af de rent forberedende Forhandlinger med Kommunerne, vil man derved rokke Grundlaget for hele Loven, og saa vil det, efter hvad jeg kan skønne, neppe være muligt at holde Statens Udgift indenfor det Beløb, man her har jugeret. Jeg vil derfor, idet jeg altsaa erklærer mig villig til at forhandle herom, fremhæve dette som et meget vigtigt Moment, som gør, at jeg tror, man skal betænke sig meget paa at gaa bort fra den Ordning,